

Resebrev - april 2009. Vi upptäcker, väntar & seglar till Porto Santo!

Gasolen lovade jag att återkomma om. Det finns tyvärr inte längre någon möjlighet att fylla våra svenska flaskor på Kanarieöarna. Efter en olycka då en man skadade handen har gasbolaget Disa, som har monopol på öarna, bytt ut sina maskiner för påfyllning vilket utesluter manuell fyllning och därmed våra flaskor.

Med hopp om att ha lämnat alla sjukdomar bakom oss kunde vi äntligen kasta loss! Blåsvädren radade upp sig, ett efter ett, men vi hittade efter några dagar ett litet väderhål för vår första etapp. Nu vet vi ju att det sällan är stillsam segling som gäller bland Kanarieöarna. Vindaccelerationszoner som ökar vinden med upp till 10 m/s extra ser till den saken. Därför gäller det att hitta en lugn dag. Vi lämnade Puerto Mogán med en prognos som sa 5-7 m/s från NNE för dessa 50 distans. Verkligheten blev då motorgång i nästan stiltje i en timma och därefter vindzon med NNE 12-14 m/s i två timmar, 9-10 m/s ett antal timmar på mitten och sista timman ny vindzon med NE 10-12 m/s. Med så pass mycket vind blir sjön lite grov och våra sjöben hade legat av sig ordentligt under de senaste stillaliggande månaderna.

Calle Castillo, gågata

Nu kom vi i alla fall till Santa Cruz på Teneriffa, staden som är uppkallad efter erövrarnas kors som Alonso Fernández de Lugo lät resa när han landstigit här. Detta var från början en fiskeby som kom att bli en viktig hamn till La Laguna som en gång var öns huvudstad.

Numera är Santa Cruz själv huvudstad. Nya blåsväder väntade så vi blev kvar och utforskade staden. Hamnen ligger skyddat med ett ganska nybyggt hamnkontor och hygienutrymmen. Det innebär superfräscha duschar och en egen tvättstuga!

Centrum ligger alldeles i närheten av hamnen och här finns både ett stort torg där man samlas och umgås, en lång gågata med affärer och massor av gränder med caféer och restauranger. På med gypspadajorna och ut och vandra!

Här finns gott om gamla, bevarade byggnader från 1800-talet i kolonialstil vilket ger en mycket trevlig atmosfär. Staden bjuder också på ett rikt kulturutbud med flera museer, konstgallerier och teater.

Dessutom hittade vi den ljuvliga saluhallen "Mercado de Nuestra Señora de África". Byggt 1943 och inspirerad av nordafrikansk arkitektur. Här fanns allt!

Underbar saluhall!

Stadens lunga är den vackra parken från 1920-talet "Parque Garcia Sanabria", uppkallad efter dåvarande borgmästaren. Här frodas exotiska växter och det simmar guldfiskar i dammar som också bebos av grodor som kväker. På ryggstöden till några bänkar berättas Teneriffas historia i kortform. Teneriffa som, på guanchernas språk, betyder "vita berget".

Spårvagn finns här också!

En enda linje som går mellan Santa Cruz och La Laguna. La Lagunas koloniala arkitektur har gjort staden till en av Unescos världsarvsstäder och den är religiöst centrum på Teneriffa så här har man de största påskprocessionerna. Vi åkte upp med vagnen på skärtorsdagen, som visade sig vara helgdag med många stängda affärer. Gågatorna var mysiga ändå, många var ute och strövade och fika kunde man göra men luften var klart kallare här uppe på höjden.

Eftersom La Laguna en gång var huvudstad här på ön så har staden också fått stå modell för hur stadsplanering görs när man sedan kom till USA. Man kopierade helt enkelt stadsplanen när man skulle planera hur nya städer där skulle se ut. På hemvägen hade det skett en olycka med grenar som fallit ner över ledningarna så spårvagnarna kunde inte köra nere i Santa Cruz utan vi fick ta apostlahästarna till hjälp.

I katolska länder är påsken en stor högtid som ju firas till minne av Jesus lidande, död och uppståndelse. Under hela veckan har det pågått olika processioner här i Santa Cruz, varje församling har sin egen, och den allra största gick av stapeln på långfredagen. Efter som vi befinner oss i det heliga korsets stad gjorde vi som resten av befolkningen och gick ut på staden den kvällen. En lång procession passerade med blomsterklädda vagnar som beskrev hela förloppet. Mellan vagnarna gick många av stadens prominenta invånare, prästen, borgmästaren, orkestrar, militärer m fl som bar ljus, kors och rökelse.

Här fanns små svartklädda damer i tjusiga flor och skyhöga klackar, olika sekter i rena ku klux klan-utstyrelsen i vinrött eller grönt och konfirmander i vita kåpor. Stämningsfullt var det!

De är nog inte riktigt vad vi tror!

På påskaftonsnatten har man påskvaka men vi firade istället födelsedag. Redan på morgonen blev jag uppvaktad med sång och paket direkt på kudden! Under dagen kom det SMS, mail och telefonsamtal så man kunde nästan tro att det var jämna år jag fyllde. På kvällen åt vi på en liten mysig restaurang vi hittat, La Hierbita. God mat och ett mycket gott vin, Marquese del Puerto. Passande namn för oss seglare tyckte vi!

Andarnas klippa

Rundtur i hyrbil hör ju till när vi är någonstans och så även här. Nu var vi ju på Teneriffa i december och hann då med att utforska den sydvästra delen och Tejde. Färden gick därför mot den norr denna gång. Vi startade med ett stopp i San Andrés där vi besökte den fina stranden Teresitas som Santa Cruz-borna gärna åker till när de är lediga. Sedan gick färden upp i Anagabergen och över till norrsidan för ett besök i den lilla byn Taganana, som är belägen nedanför Roque de las Animas - andarnas klippa.

Vidare västerut längs bergskammen högt över havet via slätten Las Mercedes, fiskebyn Bajamar, staden Tacoronte och till den lilla byn El Sauzal. Där besökte vi gården La Casa del Vino La Baranda som hade både vinmuseum och butik där man sålde lokala viner, vilket vi givetvis inhandlade.

Dagen avslutades med ett längre stopp i Puerto de la Cruz på Teneriffas nordkust. Mycket mysig och trevlig stad där vi åt tapaslunch, vandrade runt i centrum, satt på Calle de San Telmo och bara tittade på folk och stortrivdes. En välskött stad som gav ett välmående och trivsamt intryck. Här finns en fin badanläggning med en konstgjord sjö ritad av César Manrique, ett tropiskt paradys som lockar mängder av turister varje år, främst briter.

Calle San Telmo är gatan som går längs havet

Lago Martiánez, konstgjord sjö i Puerto de la Cruz

Lågtrycken rullar över Atlanten så blåsvädren avlöser varandra. Därför har vi blivit kvar här klart längre än vad vi hade planerat. Färden mot Madeira blir mot vind, ström och sjö så det blir troligtvis motorgång i en båt som stampar mot vågorna. Det är inte så kul så vi ser ju helst att de tre elementen vi har emot oss är så svaga som möjligt. Än har det inte varit tre dagar i rad, vilket vi behöver, med vind under 10 m/s så vi väntar.

Under tiden så både målar och skriver vi. Min bok har nu gått in i slutfas med redigering av texter och formuleringar. Tid för umgänge blir det också. Svenska båten Scirocco har Santa Cruz som bas och innan de själva åkte hem till Sverige hann vi träffas ett par gånger och gå ut och äta en bit mat.

En kväll när vi var ute och gick kikade vi in genom ett par fönster på en stor byggnad och såg flera gamla tryckpressar. Just då kom en man ut och vi frågade vad det var där. Han hade lite bråttom men bjöd in oss på visning följande dag. Vi gick förstås dit, i tron att det var någon form av utställning vi skulle få se. Helt fel!

Det visade sig vara en grafisk studio som denne man från Belgien drev, tillsammans med några medarbetare, sedan 1970-talet. Han tog oss på en timmas rundvandring i lokalerna och visade olika metoder där man verkligen kunde kombinera modern teknik med dessa uråldriga pressar. Allt för att kunna åstadkomma den optimala bilden! Klart imponerande att få tillfälle att se detta.

Så kom äntligen vårt väderhåll!

28 april kom vi iväg norrut i måttliga nordliga vindar och 2 meters sjö som skulle avta. Första dygnet märktes det att vi legat still länge. Den elaka lilla sjösjukan visade upp sig i den stampande sjön. Vi har normalt inga problem med sjösjuka men nu kröp det på oss. Bosse åt tuggummi för detta, Calma, och blev av med problemet. På mig hjälpte inte det men däremot SeaBand, som man sätter på handleden, var till stor nytta. Så fort jag tog av dem kom illamåendet tillbaka. Suveränt med hjälpmedel som är helt ofarliga och utan biverkningar! Dag två blev istället så mycket bättre, med en vind som vred till ONO och vi kunde segla! Härlig framfart i en sjö som krympt ner till hanterliga 1 meter, strålande sol och lagom varmt. Det var bara att njuta!

På tredje dagens morgon dök de två höga öarna i naturreservatet Islas Desertas upp framför oss, med Madeira i bakgrunden. Nu när det är sommar, med klockan på sommartid, är den mörka natten bara 10 timmar lång. Skymning och gryning är som tidigare bara ca 15 minuter.

Vi gick öster om öarna och fortsatte norrut.

Islas Desertas, med Madeira i bakgrunden

Under förmiddagen, med 35 distans kvar, började det dyka upp toppar ur vattnet framför oss. En, två, tre, fyra, fem, sex toppar som så småningom växte ihop till en enda ö, som dessutom var vårt mål, Porto Santo! På väg in möttes vi av en sköldpadda (!) som simmade förbi. Vi trodde inte ens att sådana fanns här.

Klockan 17.30 på Valborgsmässoafton la vi till i marinan. I höstas var det fullt i hamnen, nu var vi bara fyra båtar här. Vi somnade gott den kvällen.

Nu blir vi här några dagar i väntan på rätt väder för vår överfart till fastlandet.

Heléne @ seaQwest

Plaza España, det populära torget i Santa Cruz, som ligger alldeles bredvid hamnen